

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 17. marts 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 590 (Alm. del) efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL) til 9- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 590:

Det fremgår af UNHCR's "Guidance Note on Refugee Claims Relating to Female Genital Mutilation" (<http://www.refworld.org/docid/4a0c28492.html>), at "det er under disse omstændigheder op til beslutningstagerne at foretage en objektiv bedømmelse af den risiko, som barnet er udsat for, uafhængigt af fraværet af udtryk for frygt" (punkt 10), og at barnet i sager, der involverer risiko for FGM, "normalt vil blive betragtet som den principale ansøger" (punkt 11). Mener ministeren, at Udlændingestyrelsens praksis – særligt henset til UNHCR-retningslinjernes punkt 10 og 11 – med ikke af egen drift at spørge ind til risikoen for FGM i sager, der omfatter somaliske piger og unge kvinder, lever op til UNHCR's retningslinjer, eller har styrelsen truffet et bevidst valg om ikke at følge disse retningslinjer?

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

"Det anbefales i UNHCR's "Guidance Note on Refugee Claims Relating to Female Genital Mutilation" punkt 11, at den asylsagsbehandlende myndighed i sager, hvor risiko for omskæring af mindreårige piger udgør baggrunden for asylansøgningen, skal anse barnet for den primære ansøger, og at forældre kan meddeles asyl som konsekvens af deres barn. Det fremgår videre af samme punkt, at det påhviler forældre eller andre personer, som varetager barnets interesser at sørge for at fremføre alle relevante aspekter af barnets asylmotiv.

Det anbefales i punkt 10, at den asylsagsbehandlende myndighed skal foretage en objektiv vurdering af risikoen for FGM i de tilfælde, hvor mindreårige piger enten ikke vil eller kan give udtryk for en frygt for omskæring. Det anbefales i punkt 12, at i de tilfælde, hvor frygten for FGM opstår efter fa-

7. april 2017

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 4419
Akt-id 213040

miliens flugt fra hjemlandet, fx fordi en datter fødes efter flugten, skal der foretages en konkret vurdering af, om frygten er velbegrundet. Endelig fremgår det af opsamlingen i punkt 33, at det som udgangspunkt er asylansøgerens ansvar at sandsynliggøre og dokumentere sit asylmotiv. I relation til FGM bemærkes dog, at der ikke bør stilles krav om helbredserklæringer og lignende, som dokumenterer at omskæring har fundet sted. Bevisbedømmelsen skal således ske på baggrund af ansøgerens forklaring om de faktiske omstændigheder.

Det er en integreret del af asylsagsbehandlingen at indhente oplysninger om og vurdere, om et medfølgende mindreårigt barn i en asylansøgende familie har et selvstændigt – dvs. af forældrene uafhængigt – asylmotiv. Det sker ved rutinemæssigt at spørge forældrene, hvorvidt deres medfølgende mindreårige børn kan have et selvstændigt asylmotiv. I det tilfælde, at barnets asylmotiv vejer tungest, anses barnet for at være den person, som bærer hovedmotivet, hvilket medfører, at forældre og eventuelle mindreårige søskende meddeles asyl som konsekvens af barnet, hvis barnet isoleret set opfylder betingelserne for at blive meddelt asyl, jf. UNHCR's anbefaling, punkt 11.

Afdækningen af oplysninger om et medfølgende barns risiko for FGM sker som udgangspunkt ved en samtale med forældrene, og det er Udlændingestyrelsens opfattelse, at det primært er forældrenes ansvar at oplyse asylsagen på vegne af den samlede ansøgende familie, jf. UNHCR's anbefaling, punkt 11. Det skyldes bl.a., at det indgår i styrelsens vurdering af risikoen for FGM for somaliske mindreårige piger, hvilken baggrund familien har, herunder om forældrene er for eller imod omskæring, om de hidtil er lykkedes med at modstå et socialt pres fra deres omgivelser for omskæring af deres døtre, og om de kommer fra et land- eller bymiljø. Desuden indgår pigernes alder i vurderingen. Vurderingen foretages på baggrund af en række generelle rapporter mv. om udbredelsen af FGM, herunder blandt andet Udlændingestyrelsens rapport, "Thematic Paper: South Central Somalia – Female Genital Mutilation/Cutting", udgivet i januar 2016, og UK Home Office "Country Information and Guidance. Somalia: Women fearing gender-based harm and violence", udgivet den 2. august 2016.

Opstår der på baggrund af samtalen med forældrene eller henvendelser fra pigen selv eller fx fra en kommune en konkret mistanke om, at en mindreårig pige kan være i risiko for på forældrenes foranledning at blive omskåret, foretager Udlændingestyrelsen en konkret vurdering af, om der er behov for at tale med pigen uden forældrenes tilstedeværelse.

Efter Udlændingestyrelsens opfattelse indebærer punkt 10 i UNHCR's anbefalinger ikke en forpligtelse til at meddele asyl til fx somaliske piger alene på baggrund af, at der er en høj forekomst af omskæring i Somalia. Anbefalingerne indebærer derimod en forpligtelse til at tilrettelægge asylsagsbehandlingen således, at familien får lejlighed til at oplyse om alle asylmoti-

ver, herunder om frygt for kvindelig omskæring. Endelig er det styrelsens opfattelse, at der under hensyn til princippet om upartisk og objektiv sagsbehandling – og idet udlændinges individuelle forhold og årsager til at søge asyl varierer – ikke bør spørges ind til specifikke asylmotiver under hverken asyl- eller inddragelsessamtaler.”

Inger Støjberg

/

Moya-Louise Lindsay-Poulsen